

धनिष्ठाप्राजापत्येन्दुविश्वदेवानि । स्रद्धन् हिमकरतनयः
करोत्यष्टिं सरोगभवाम् । रौद्रादीनि मघान्तान्युपान्तिते
चन्द्रजे प्रजापीडा । शस्त्रनिपातक्षुब्धयरो गानाष्टिषन्तापैः ।
हस्तादीनि विचरन् षडङ्गाण्युपपोड्यन् गवामशुभः ।
क्षेहरसावविष्टिं करोति चोर्वीं प्रभूताक्षाम् । आर्यमृणं
होतृभजं भाद्रपदासुतरां यमेशं च । चन्द्रस्य सुतो निघ्नन्
प्राणभृतां धातुसङ्गयकत् । आश्विनयारुणमूलान्युपस्रद्धन्
रेवतीं च चन्द्रकृतुः । पश्यभिषग्नौजीविकसन्निजजतुर-
गोपघातकरः । पूर्वाद्युत्थितयादेकमपीन्दोः सुतोऽभिष्ट-
द्वीयात् । कुक्षस्त्रतस्त्ररामयभयप्रदायी चरन् जगतः ।
प्राकृतविमिश्रसङ्घिप्रतीक्ष्ययोगान्तघोरपापाख्याः । सप्त परा-
शरतन्त्रे नक्षत्रैः कीर्तिता गतयः । प्राकृतसंज्ञा वायव्य-
यान्यपैतामहानि बहुलाश्च । मिश्रा गतिः प्रदिष्टा शशि-
शिवपितृभुजगदैवानि । सङ्घिप्रायां पुष्यः पुनर्वसुः फल्गु-
नोदयं चेति । तोष्णायां भाद्रपदादयं शक्राक्षयकु-
पौष्णम् । योगान्तिकेति मूलं द्वे चाषाढे गतिः सुत-
सेन्दोः । घोरा श्रवणस्वाङ्गं वसुदेवं वारुणं चैव । पाषाण्या
सावित्रं सैत्रं शक्राग्निदैवतं चेति । उदयप्रवासदिवसैः
स एव गतिलक्षणं प्राह । चत्वारिंशच्चिंशद्विंशति
विंशतिर्द्विंशत्कं च । नव मासाधिं दश चैकसंयुताः प्राकृता-
द्यानाम् । प्राकृतगत्यामारोग्यवृष्टिष्यप्रद्वयः जेमम् ।
सङ्घिप्रमिश्रयोर्मिश्रमेतदन्यासु विप्ररीतम् । ऋज्वरतिवक्रा
वक्रा विकला च मतेन देवलस्यैताः । पञ्चचतुर्दशैकाष्टा
ऋज्वरादीनां षडभ्यस्ताः । ऋज्वी हिता प्रजानामतिवक्राधिं
गतिर्विनाशयति । शस्त्रभयदा च वक्रा विकला भयरोग-
सञ्जननी । पौषाषाढावर्षावैशाखेहिन्दुजः समाधेनु ।
दृष्टो भयाय जगतः शुभफलकत् प्रोषितकृते । कार्तिके
ऽश्वयुजिं वा यदि मासे दृश्यते तनुभवः शिशिरांशोः ।
शस्त्रचौरहृतभुगदतोयक्षुब्धानि च तदा विदधाति ।
रुद्रानि सौम्यैस्तमिते पुराणि यान्नुद्धते तान्युपयान्ति
मोक्षम् । अन्ये तु पयादुदिते वदन्ति लाभः पुराणां भव-
तीति तज्ज्ञाः । हेमकान्तिरथ वा शुक्रवर्णः सख्यकेन
मणिना षडयो वा । स्निग्धमूर्तिरलघुश्च हिताय व्यत्यये
न शुभकच्छिपुत्वः । गगने बुधस्थानसुक्तां भा० ५ स्क० ।
“ततो बुधः सोमसुत उलभ्यमान तत उपरिष्ठात् प्रायेण
शुक्रवत् । यदाकात् व्यतिरिच्येत तत्वातिभयप्रायाना-
दृष्ट्यादिभयमाशंसते” । इन्दुजातंन्दुनन्दनेन्दुपुलादयोऽ-
प्यत्र । २ नर्मादायां नद्यां स्त्री सा च नेकलकन्यका

सोमसुता सुनिशापात् नदीत्वमाप्ता । इयं च प्रतीच्यामवेन्निषु
स्थिता प्रत्यक्स्त्रोतोवह्ना च यथा । “अवन्निषु प्रतीच्यां वै
कीर्त्तमिष्यामि ते दिशि । यानि तत्र पवित्राणि पुण्या-
न्यायतनानि च । प्रियङ्गवाक्षबयोपेता वानोरफलशालिनी ।
प्रत्यक्स्त्रोता नदी पुण्या नर्मदा तत्र भारत ! ।
त्रैलोक्ये यानि तीर्थानि पुण्यान्यायतनानि च । सरिह-
गानि शैलेन्द्रा देवाश्च सपितामहाः । नर्मदायां कुरुक्षेत्र !
सह सिद्धिर्भित्तारणैः । स्नातमायान्ति पुण्यौघैः सदा वारिषु
भारत” भा० आ० ८८ स्क० ।

इन्दु जनका पु० ईत० । १ अलिप्तनौ तस्य तत उत्पत्तिकथा अलि-
जातशब्देः ११ पृष्ठे दृष्ट्या । २ सस्रष्टे ततस्तस्योत्पत्तिकथा
“ततः शतसहस्रांशुर्मथ्यमानास्तु गगरात् । प्रसन्नात्मा
समुत्पन्नः सोमः शीतांशुर्लम्बलः” भा० आ० १८ स्क० ।
दृष्ट्या । [जाङ्गलीपृष्ठे ।

इन्दु पुष्पिका स्त्री इन्दुरिव शुभं पुष्पमस्याः । (विषलाङ्गला)
इन्दु भ न० इन्दोचन्द्रस्य भं नक्षत्रं राशिर्वा । चन्द्रदेवताके
१ ऋगशिरोनक्षत्रे अक्षोपाशब्दे ४८८ पृष्ठे नक्षत्राणामोशा
दर्शिताः । २ कर्कटराशौ च “कुजशुक्रबुधेर्नक्षत्रसौम्यशुक्रावनी
भुवाम्-क्षेत्राणि सूरजादयः ज्योः । [२ चन्द्रप्रभायाम् ।
इन्दु भा स्त्री इन्दु ना भाति भा-क ३ त० । १ कुसुद्वयाम् । ईत० ।
इन्दु भृत् पु० इन्दु, विभक्तिं ऋ-किप् । शिवे । तस्य चन्द्र-
लाधारणमिन्दुभौलिशब्दे २३६ पृष्ठे सप्रमाणं दर्शयिष्यते ।
इन्दु मणि पु० इन्दुः क्षान्तोऽस्य तत्करणेन सन्दनात् तादृशो
मणिः शाक० त० । १ चन्द्रकान्तमथौ तस्य चन्द्रोदये निष्प-
न्दात् तन्मणित्वम् । तत्प्रियोमणिः स इयं शुभोमणिर्वा ।
२ सुक्तायाम् ।

इन्दु मण्डल ति० ईत० । चन्द्रस्य विम्बे मण्डलाकारे
पदार्थे “कुत्वा सुत्वा नमस्कृत्य विष्टजेदिन्दुमण्डले”
तन्मसा० । तन्मण्डलमानश्च सि० शि० दर्शितं यथा ।
“विम्बं रवेर्द्विद्विषरतुं (६५२२) संख्यानीन्दोः खनागा
स्वधि (४८०) योजनानि । भूव्यासहीनं रविबिम्बमि-
न्दु कर्णादृतं भास्वरकर्णभक्तम् । भूविस्तृतिर्लक्षफलेन हीना
भवेत् कुभाविवृतिरिन्दुमार्गे” “रवेर्योजनात्मकं विम्बं मध्यमं
द्वियसबाणषट्कतुल्यानि (६५२२) योजनानि इन्दोस्तु
मृन्यवसुवेद (४८०) मितानि । अथ राहोरुच्यते । रवि-
बिम्बं भूव्यासेन (१५८१) हीनं (१५१) तलेन्दु कर्णेन स्फु-
टेन योजनात्मकेन संयुज्य रविकर्णेन स्फुटेन भजेत् फलेन
भूव्यासतो वज्जितचन्द्रकलायं भूभाव्यासो भवति ।